

STICHTING DE HOEKSTEEN

Corr. Postbus 980, 2003 RZ Haarlem
Tel.: 023-5311013 Fax: 023-5345524
E-mail: info@stichtinghoeksteen.nl
Algemeen : www.stichtinghoeksteen.nl
Giro: 5150205 t.n.v. Hoeksteen te Haarlem
Ingeschreven bij KvK onder nr. 34130453.

NIEUWSBRIEF

nr. 2 mei 2003

Redactioneel

Voor u ligt het tweede nummer van de Nieuwsbrief van onze stichting. In de afgelopen maanden heeft de stichting zeer veel activiteiten ontplooid en belangrijke successen behaald. U leest daar meer over elders in deze Nieuwsbrief.

Verschijning Nieuwsbrief

Het bestuur streeft naar een meer regelmatige verschijning van de Nieuwsbrief. Om dit te realiseren stellen wij het op prijs als de redactie wordt versterkt met enige medestanders die dit willen helpen realiseren. Heeft u belangstelling neemt u dan contact op met Wim Beukenkamp, tel.: 023-5442725 ('s avonds)

Van de voorzitter: Haarlem monumentaal

Vele activiteiten vragen de aandacht van het bestuur. Als vrijwilligersorganisatie onderhouden we goede maar kritische contacten met overheden, bedrijfsleven en collega-organisaties. Steeds weer kunnen we een beroep doen op vrienden die ons vakkundig adviseren vanuit hun ervaringen. Het is een voortdurende zorg tijdig te beschikken over de juiste informatie om op adequate wijze een visie te ontwikkelen die aansluit op de complexe materie die samenhangt met stedelijke vernieuwing. Het is hartverwarmend en voor onze inzet onmisbaar als we merken dat de honderden donateurs en duizenden sympathisanten van het eerste uur (actie Behoud de Raaks) ons steeds weer de financiële mogelijkheden en de morele ondersteuning geven om enthousiast door te gaan. Ondanks een negatief kassaldo verzaken wij niet. Het is de eer van Haarlem en van onze medewerkers te na om onze trots op de stad in handen te leggen van soms kortzichtige beleidsmakers en projectontwikkelaars. Ik durf te stellen dat het overgrote deel van de Haarlemmers deze mening deelt. Enquêtes, Raaksdebatten en vele publicaties geven duidelijk aan dat de Stichting De Hoeksteen grote steun en erkenning geniet.

Wij zullen als organisatie daarom blijven streven om de Nederlandse architectuur en karakteristieke

stedelijke vormgeving onder de aandacht te brengen en waar nodig te verdedigen.

De Hoeksteen houdt zich met name bezig met de volgende projecten: Raaks (Carré van Dumont), Houtvaart, Mariastichting/Spaar en Hout, Villa Lommerrijk, Frederikspark, Enschede-Appelaarcomplex, Stationsgebied, Spoorzone-Oost (en t.z.t. -West), Ripperda, en de Zuidtangent. Deze plannen vormen een voortdurende bron van zorg en worden door ons met aandacht gevolgd, teneinde tijdig te reageren om met onze visie het ontwikkelingsproces van de stad Haarlem te verrijken. U geeft door donateur en belangstellende te zijn ons de mogelijkheid al dit werk te doen. Uit het financieel verslag kunt u lezen dat op dit moment de lasten de baten qua financiën overtreffen. Om de voortgang van onze activiteiten ook in de toekomst te garanderen doen wij wederom een beroep op uw liefde voor Haarlem en waardering voor onze stichting, door ook voor 2003 weer een (hopelijk gulle) gift over te maken aan onze Stichting. Het bestuur en de medewerkers zullen dit zeker weten te waarderen. Dat kan ik u persoonlijk garanderen.

Henk Vijn

Appelaar

In één van de vele procedures rondom de Appelaar heeft de Hoeksteen begin dit jaar haar visie kenbaar gemaakt. Tot verbijstering van het bestuur werden wij plotsklaps geconfronteerd met een niet-ontvankelijkheidsverklaring van de zijde van de gemeente Haarlem, omdat onze doelstellingen te algemeen zouden zijn. Hier zat natuurlijk een heel groot gevaar voor onze stichting in, immers: zou de gemeente gelijk hebben, dan zouden wij ook bij een eventuele sloop van het Raakscomplex buiten spel komen te staan. Daarom werd de gang naar de bestuursrechter in Utrecht gemaakt (die alle zaken rondom het Appelaar-project behandelt). De uitspraak was een volledige overwinning op de gemeente Haarlem. Het cruciale deel van het vonnis luidt als volgt.

2.8 Naar het oordeel van de rechtbank kan in dit geval niet gezegd worden dat eiseres een zodanige algemene doelstelling heeft dat haar bezwaren tegen het primaire besluit (*noot: van de gemeente Haarlem*) om die reden niet-ontvankelijk moeten worden geacht. Door het instellen van bezwaar en beroep tegen het betreffende primaire besluit tracht eiseres immers invulling te geven aan het waken over (onder meer) het cultuurhistorische beeld van de stad Haarlem. De doelstelling van eiseres acht de rechtbank dan ook bepaald minder algemeen dan de doelstelling van de rechtspersonen in de uitspraken waarop verweerder (*noot: gemeente Haarlem, gesteund door ING-vastgoed*) zich beroept. De doelstelling van eiseres is immers beperkt tot de stad Haarlem en is toegespitst op cultuurhistorische kwaliteiten van bebouwing en beeld van de stad.

2.9 Eiseres is overigens reeds eerder als belanghebbende partij toegelaten in verband met een verzoek om voorlopige voorzieningen met betrekking tot de betreffende vergunningen. In de betreffende uitspraak van de voorzieningenrechter (president) van deze rechtbank van 4 oktober 2001 (inzake SBR 01/1450) is overwogen dat ervan wordt uitgegaan dat de Stichting De Hoeksteen als belanghebbende moet worden aangemerkt op grond van haar (statutaire) doelstelling, waarbij de feitelijke activiteiten van deze stichting voldoende aanleiding geven om aan te nemen dat deze brede doelstelling ook daadwerkelijk wordt nagestreefd door Stichting de Hoeksteen.

De rechtbank ziet, gelet op al het voorgaande, geen aanleiding om thans tot een ander oordeel te komen.

2.10 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de bezwaren van eiseres ten onrechte niet-ontvankelijk zijn verklaard. Het beroep is dan ook gegrond en het bestreden besluit dient te worden vernietigd.

Het is voor de Stichting de Hoeksteen een zeer belangrijke uitspraak geweest. De spelregels zijn op democratische wijze toegepast. De gemeente Haarlem zal met respect Stichting de Hoeksteen als een volwaardige gesprekspartner tijdig en volledig moeten informeren over de vele facetten aangaande stedenbouwkundige plannen en voornemens. Het zal enkele bureaucraten een beetje pijn doen, maar de Hoeksteen blijft meedenken over de unieke stad Haarlem en haar monumentale toekomst.

Wim Beukenkamp

Raaks

Zoals wij u in de vorige nieuwsbrief hebben laten weten is de Rijksmonumentenstatus aangevraagd m.b.t. de panden in het Raaksgebied en enkele panden aan de Gedempte Oude Gracht.

Op 10 oktober 2002 hebben we ingesproken m.b.t. tot het pand Jacobschool oftewel de Mavo aan de Jacobstraat. Nadat de gemeente ons geen uitstel verleende om alle panden in één hoorzitting te behandelen (terwijl ze hier wel de bevoegdheid voor hadden) hebben we alsnog gebruik gemaakt van ons recht om na de eerste inspraak van 21 augustus 2002 nog eens apart in te spreken m.b.t. de monumentwaardigheid van de Jacobschool. Sommigen meenden dat we dit deden om tijd te rekken. Daarvan is geen sprake. Als we tijd hadden willen rekken hadden we immers nog een jaar kunnen wachten met het indienen van de monumentaanvraag bij de Rijksdienst. Het kwam ons echter achteraf goed uit dat de gemeente ons geen uitstel gegeven heeft. Op deze manier konden we nogmaals inspreken over de ondeugdelijke behandeling door de gemeente van ons verzoek tot Rijksmonumentenstatus van de Raaks.

De feiten tot nu toe

Vanaf 1991 blijken er inmiddels 6 rapporten te zijn met onderzoeken naar het Carré van Dumont of bepaalde aspecten daarvan.

Mevrouw Wijnen hanteerde in haar rapport uit 1991 nog de drie criteria:

1. Stedenbouwkundige waarde
2. Architectuur
3. Historische betekenis

Het Cuypersgenootschap en de Rijksdienst voor de Monumentenzorg hanteren echter:

1. Cultuurhistorische waarden
2. Architectuurhistorische waarden
3. Ensemblewaarde
4. Gaafheid/herkenbaarheid
5. Zeldzaamheid

De Monumentencommissie, het adviescollege van de gemeente in deze, had deze laatste criteria behoren te hanteren. Vooral Ensemblewaarde, gaafheid/ herkenbaarheid en zeldzaamheid zijn criteria die nou juist van toepassing zijn op het Carré van Dumont.

Wat blijkt tijdens de behandeling door de Monumentencommissie op 27 augustus jl.?

De monumentencommissie walst over deze criteria heen en haalt, ons inziens achterhaalde, fragmenten uit notulen aan van 1991 en 1996/97. De voorzitter vraagt vervolgens de commissieleden of zij zich hier nog steeds in kunnen vinden? Waarna de commissie dit braaf beaamt en blijft bij het eerder uitgebrachte advies.

De commissie ging zelfs zover dat de Hoeksteenkerk niet monumentwaardig werd gevonden omdat hierdoor de nieuwbouwplannen in het geding kwamen. Op deze manier beoordeelde

monumentencommissie in een half uur tijd zeven panden op hun monumentwaardigheid. Geen woord in de commissie over al het huiswerk en de research van de Stichting De Hoeksteen en anderen die ons verzoek steunen. Zelfs geen woord over voortschrijdend inzicht sinds de jaren 90. Wij constateren dat na de hoorzitting van 21 augustus nóg twee rapporten boven tafel zijn gekomen die bij de Hoeksteen en vele anderen niet bekend waren. Namelijk, naast Kooiman, Looyenga en ten Hallers en Schoots-Timmerman, zijn er nu ook rapporten van Wim de Wagt en Wijnen.

Citaten uit de diverse rapporten

Kooijman (1996), blz. 16: *De instellingsgebouwen zijn zowel van belang voor de plaatselijke geschiedenis als in typologisch opzicht. Met elkaar geven ze een beeld van de ontwikkeling van kerk- en schoolgebouwen eind 19e, begin 20e eeuw. De drie scholen van Dumont geven bovendien een representatief beeld van zijn oeuvre.*

Schoots-Timmerman uit 1997, blz. 11: *In de Carrés zorgen de drie scholen en de twee kerken, afgewisseld met de bijgebouwen en woningen voor een overwegend monumentaal beeld, afgewisseld met een plantsoen en bomen". Op blz. 13 geeft zij aan: "Tevens is door de kennis over de ontwikkeling van dit gebied te zien hoe Dumont begin 1900 stedenbouwkundige verandering te lijf ging of wenste te gaan.*

Ten Hallers (1996) conclusies en aanbevelingen op blz. 5 punt 4.0: *Uitgaande van de karakteristieke waarde van het complex lijkt herbestemming tot winkels/horeca in mindere mate tot sociaal-culturele doeleinden na analyse van het gebouw, met respectering van die waarde mogelijk.* Hij geeft in zijn rapport voor alle gebouwen aan dat herbestemming mogelijk is.

Mevrouw Wijnen (1991) stelt dat *de Jacobschool een karakteristiek tijdsbeeld geeft van de in die tijd heersende opvatting over functionele architectuur. Uitwendig is het gebouw nog grotendeels in de oorspronkelijke staat. De roedeverdeling in de schuiframen is intact. Opvallend zijn de versieringen in de gevel: natuursteen banden en sluitstenen, onderdorpels van groene, geglazuurde stenen en decoratieve versieringen van baksteen. Een tandmotief van baksteen loopt onder de gootlijst. De trappen zijn van rood graniet.* In haar advies geeft zij aan: *Het Mulo-schoolgebouw aan de Jacobstraat bevat te weinig waardevolle kenmerken om opname in de monumentenlijst te rechtvaardigen. Het is een typisch voorbeeld van een schoolgebouw uit het begin van deze eeuw, vormgegeven met eenvoudige en traditionele architectuurelementen.*

Het maakt deel uit van het Raakscarré en vormt daarom mede de begrenzing tussen binnenstad en 19e eeuwse gordel.

Hoe zijn deze 6 rapporten in het gehele traject meegenomen? Het college van B&W geeft in haar advies naar de raad, naar aanleiding van door ons eerder gestelde vragen aan dat deze rapporten bij hen bekend waren. Wat betekent bekend? Bekend zegt namelijk niets over wat er feitelijk met deze rapporten is gedaan. Zijn ze, in al dan niet compacte vorm, overlegd aan de Rijksdienst voor de Monumentenzorg te Zeist? Zijn ze als geheel aangeboden aan de inspraak? Als je namelijk deze 6 rapporten in hun strekking serieus neemt dan kun je niet anders dan concluderen dat het samenstel der gebouwen ofwel de ensemblewaarde een uniciteit is in Nederland. Wij hebben nu uitdrukkelijk verzocht aan de monumentencommissie uitspraak te doen over:

1. de ensemblewaarde, gaafheid/herkenbaarheid en zeldzaamheid van het gehele Carré van Dumont.
2. een integraal oordeel te geven over de 6 rapporten en dus het Carré van Dumont als uniek samenstel van afzonderlijke delen die gezamenlijk meer vertegenwoordigen dan simpelweg de som der afzonderlijke delen.

Daar waar wij ons gedurende de inspraak moesten houden aan aspecten van monumentwaardigheid, heeft de gemeentelijke monumentencommissie in haar tweede advies ook aspecten van ruimtelijke ordening en economische belangen meegenomen. Het economisch belang heeft toch zeker niets van doen met monumentwaardigheid? Wij constateren dat de monumentencommissie zelf nogmaals oordeelt over haar eerder uitgebrachte 1^e advies hetgeen in ons democratisch rechtsbestel niet behoort voor te komen. Altijd hoort een hogere onafhankelijke en objectieve instantie te oordelen over een lagere instantie.

Wij hebben opgeroepen tot:

- a. een onafhankelijk oordeel door een objectieve gerespecteerde instantie met voldoende expertise om de monumentale waarde vast te stellen.
- b. een door de politiek ondersteund serieus onderzoek naar andere functies dan gepland in het Carré van Dumont.

Inmiddels heeft de Rijksdienst voor de monumentenzorg uitspraak gedaan op 17 april 2003. De uitspraak is dat geen der panden aan de Raaks en Gedempte Oude Gracht Rijksmonumentwaardig zijn. Maar u begrijpt dat wij ons beraden op nadere stappen en het 'bijltje' er nog niet bij neer gooien!

Marianne Rietvink

Ripperdacomplex

Oorspronkelijk is het plan voor de herinrichting en het hergebruik ten behoeve van voornamelijk woningbouw van de voormalige Ripperdakazerne door ons akkoord bevonden. Tegen een later voorgestelde gedeeltelijke afbraak van de stallen in verband met de stalling van woonwagens hebben wij bezwaren geuit (let wel: wij zijn niet tegen woonwagens, maar wel tegen de afbraak van monumentale delen van het complex, ongeacht welk doel). Inmiddels is dat deel van het plan van de baan.

Houtvaart

Wij hebben indertijd de acties voor behoud van dit Rijksmonument met succes ondersteund. Samen met de Vrienden van de Houtvaart en de Bond Heemschut en de Hoeksteen is bereikt dat B&W een onderzoek hebben laten instellen naar de haalbaarheid – ook financieel – van restauratie en renovatie van dit markante zwembad. Dit had tot gevolg dat B&W kozen voor variant 4 en een jaarlijkse exploitatielast van circa € 180.000,=. De meeste politieke partijen namen tijdens de gemeenteraadsverkiezingen duidelijk stelling, namelijk dat het zwembad als zwembad behouden diende te blijven.

Hoe weinig dit soort principe-besluiten waard zijn blijkt uit het recente beleidsbesluit 2003-2006 die B&W van Haarlem onlangs aan de Raad stuurden en waarin het volgende te lezen staat: *“Een mogelijke sluiting van het Houtvaartbad wordt nader onderzocht.”* Dat onderzoek zal zo vrezen wij weinig om het lijf hebben, want het Beleidsbesluit kreeg als titel mee: *“Gewoon doen.”*

Wij zullen ons uiteraard, net als zeer veel andere Haarlemmers en Kennemers, “gewoon” blijven inspannen voor behoud van het bad: afspraak is afspraak. Door deze gang van zaken staat veel meer op het spel, namelijk de geloofwaardigheid van het politieke gezag over de stad. En die heeft in Haarlem zeer forse deuken opgelopen.

Zuidtangent

De snelle busverbinding van Haarlem naar Amsterdam Zuidoost, de Zuidtangent, zal naar de mening van de Hoeksteen een ernstige aantasting van het beschermd stadsgezicht betekenen als de huidige plannen worden uitgevoerd. De Hoeksteen onderschrijft dat het noodzakelijk is de Zuidtangent zo ongehinderd mogelijk door Haarlem te voeren. De beoogde tunnel is echter een oplossing die een te grote aantasting van de binnenstad tot gevolg heeft naar de mening van de Hoeksteen. Los daarvan is een dergelijke intensieve busverbinding ook uit stedelijk milieuoogpunt ongewenst. De milieubelasting door de uitstoot van de

dieselmotoren en het lawaai vormen aspecten die onderschat worden, maar nu al in de praktijk tot zeer veel klachten aanleiding geven. Het zal duidelijk zijn dat de Hoeksteen ook deze zienswijze kenbaar heeft gemaakt.

Wat dat betreft verdient het aanbeveling een voorbeeld te nemen aan Leiden, waar B&W serieus in overweging nemen om een dergelijke verbinding (Rijn-Gouwelijn) als tram door het hart van de stad te voeren, juist om lawaai en motoruitstoot drastisch te beperken, onder gelijktijdige inperking van overig gemotoriseerd verkeer (inclusief bromfietzers). Een moderne tram, zo is inmiddels op vele plaatsen in Europa en daarbuiten bewezen, gaat heel goed samen met een voetgangersgebied. Maar helaas moeten wij constateren dat Haarlem al vanaf 1911 (inderdaad, zo lang al) een sterke anti-tram houding heeft en op die wijze tegen alle adviezen in de Blauwe Tram die door de binnenstad liep, in 1948 heeft laten opheffen. Een trolleybusplan werd in 1946 ook naar de prullenbak verwezen, hoewel diverse steden in Duitsland en in Nederland nog steeds Arnhem, nog altijd heel blij zijn met deze stilste vorm van openbaar vervoer. Als alternatief wordt dit niet eens serieus meegenomen in de discussie.

Wij hebben in Haarlem werkelijk meer gesloopt dan kostbare gebouwen en tegelijkertijd geen visie getoond die duurzaam is gebleken.

Villa Lommerrijk

Zoals wellicht bekend heeft het sloop- en nieuwbouwplan voor deze villa in de karakteristieke Wilhelminaparkbuurt veel stof doen opwaaien. Samen met de Bond Heemschut en de Vereniging Haerlem (jawel, af en toe zijn wij het met elkaar eens), hebben wij aanvankelijk verzet aangetekend tegen de voorgenomen plannen. Inmiddels ligt er een bouwplan dat heel wat beter past in deze omgeving. Helaas is de villa nog maar een schim van wat het ooit geweest is, zowel qua interieur als qua exterieur. Alles afwegende menen wij als drie organisaties dat het herziene nieuwbouwplan voldoende kwaliteit heeft om hier mee akkoord te kunnen gaan.

Plan Spaar en Hout (Mariastichting en omgeving)

Op verzoek van de Raad van State, tot welk rechtscollege wij ons gewend hebben, heeft een onafhankelijke deskundige zich over de plannen gebogen. Zoals u in de krant heeft kunnen lezen concludeert de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak dat de twee te slopen pandjes langs het Zuider Buitenspaarne wel degelijk historische waarde hebben. Ze herinneren aan de tijd van de buitenplaatsen in dit gebied. Grote

bouwvolumes langs dit deel van het Spaarne tasten ons inziens deze karakteristieke waarde aan. Desondanks lijkt ook in dit geval het grote geld het Uiteraard spant de Stichting De Hoeksteen zich maximaal in om deze plannen meer passend te maken in het bewuste gebied. Dat delen gesloopt moeten gaan worden is duidelijk. Met name de grote toren van de nieuwbouw van de Mariastichting en het zusterhuis passen totaal niet in het lokale beeld. Echter, het beoogde nieuwe bouwvolume is zo intensief, dat er veel te veel op veel te weinig oppervlak gerealiseerd gaat worden. Samen met de Hoeksteen voeren ook de Bond Heemschut, het Cuypersgenootschap en de Vereniging Haerlem in deze actie voor wijziging van het plan. Bijkomend aspect is dat de Hoeksteen zich samen met de hiervoor genoemde organisaties ook sterk maakt om de karakteristieke H-vorm van het oude hoofdgebouw van de Mariastichting te behouden. Er zijn niet veel ziekenhuisgebouwen meer over in Nederland met deze, ooit veel voorkomende bouwtraditie. De Raad van State heeft op 19 maart jongstleden uitspraak gedaan betreffende deze planvorming. Het verzoek van Stichting de Hoeksteen, het Cuypersgenootschap, de Bond Heemschut, de Vereniging Haerlem en de Stichting spaar de monumenten blijkt niet gehonoreerd te worden. Zelfs het eerder genoemde positieve advies van de stichting advisering bestuursrechtspraak van de Raad van State is terzijde gelegd. Het is voor ons verbazend dat de Raad gekozen heeft voor het mogelijk maken van sloop op verzoek van de projectontwikkelaar en de architect. De samenwerking tussen ambtelijke diensten en projectontwikkelaar blijkt profijtelijk, maar gaat ten koste van het historisch erfgoed van de stad. Stichting de Hoeksteen zal samen met de andere organisaties blijven pogen het sloopprogramma te wijzigen. De panden “De Merel” en “De Houtlommer” verdienen dat, evenals het oude hoofdgebouw van de Mariastichting. Daartoe hebben wij gepoogd alsnog voor deze panden een monumentenstatus aan te vragen, doch deze is op puur formele gronden afgewezen. Wij zullen nu trachten via een bezwaar tegen de voorgenomen sloop alsnog te realiseren dat de bewuste panden behouden blijven. Als dit niet lukt, dan valt niet anders te vrezen dan dat Schalkwijk qua stedelijke vormgeving en architectuur tot aan de Dreef gaat oprukken en het zelfs door de gemeente geroemde beeld van het Spaarne (zie het Spaarneoever plan) juist in dit zo kwetsbare gebied voor langere tijd grondig verstoord gaat worden.

Enige jaren terug viel al eens in de krant de kop te lezen: “Manhattan aan het Spaarne”, het ongelofelijke lijkt werkelijkheid te gaan worden.

Financieel overzicht 2001

Weliswaar is 2003 alweer onderweg, maar u had de cijfers over 2001 nog van ons tegoe. 2002 volgt binnenkort.

Staat van baten en lasten boekjaar 2001

<u>Baten</u>	
Sponsoring	€ 16.388,87
Donaties	€ 364,11
Nadelig resultaat	€ 1.699,71
Totaal baten	€ 18.452,69

<u>Lasten</u>	
Advertenties ¹	€ 15.698,53
Stichtingsacte/Kamer van Koophandel	€ 255,07
Kosten beroepsschriften	€ 1.225,21
Fotowerk	€ 626,00
Drukkosten	€ 313,54
Kopieerwerk	€ 178,94
Portkosten	€ 34,74
Kantoorartikelen	€ 120,66
Totaal lasten	€ 18.452,69

Balans per 31-12-2001

<u>Activa</u>	
Saldo giro	€ 137,22
Totaal activa	€ 137,22

<u>Passiva</u>	
Vermogen	- € 1.699,71
Voorgesloten st. evenementen	€ 1.225,21
Henk Vijn	€ 611,72
Totaal passiva	€ 137,22

¹ Twee grote en twee kleine advertenties in het Haarlems Dagblad over de Raaksproblematiek

Bijzondere gebouwen in Haarlem-Noord

Het bestuur van de onlangs opgerichte Stichting Historisch Schoten – die zich onder meer wil inzetten voor het behoud van bijzondere en vooral historisch gezien belangwekkende bouwwerken in het gebied van de voormalige gemeente Schoten – liet ons weten, dat het acties wil gaan starten tot het behoud, het herstel en een zinvol gebruik van een tweetal bedreigde bouwwerken in Haarlem-Noord. Dit betreft in de eerste plaats de enige nog bestaande authentieke 17^e eeuwse Schoter stolpboerderij, genaamd Noord-Akendam, gelegen aan het einde van de Vergierdeweg kort voor de R.K.-begraafplaats.

Deze tot voor enige tijd fraaie boerderij werd eertijds bewoond door vele generaties van der Peet en daarna de familie Steentjes.

In het kader van een recreatieproject Spaarnwoude werd de hofstede destijds onteigend en ondergebracht bij de Stichting Beheer Landbouwgronden, die de opstallen vele jaren heeft laten verkommeren. Nu het Recreatieschap binnenkort eigenaar van de ernstig vervallen boerderij gaat worden, wil de Stichting Historisch Schoten zich gaan inzetten voor het herstel en een nuttig gebruik van dit unieke stukje historie en het bijbehorende landschap rondom.

Voorts wordt ook de monumentale directeurswoning van de vroegere scheeps- en baggermolenbouwer Conrad aan de Spaarndamseweg hoek Werfstraat met sloop bedreigd.

De bouw van appartementen op deze plek wordt voorbereid. Historisch Schoten vindt dat deze kapitale 19^e eeuwse villa niet mag verdwijnen, omdat het nog de enige herinnering vormt aan het roemrijke verleden van de internationaal vermaarde werf Conrad, waar destijds generaties Schotenaren hun brood hebben verdiend.

Het bestuur van Stichting de Hoeksteen is verheugd over het ontstaan van de Stichting Historisch Schoten en is voornemens de beide acties met raad en daad te ondersteunen.

Henk Wieringa

Donateurswerving

Bij deze Nieuwsbrief ontvangt u de acceptgiro voor 2003. Uw steun is heel hard nodig, want de Hoeksteen is niet groot maar wel actief. De procedures kosten ons veel geld, maar zijn helaas noodzakelijk. Weet u nog mensen in uw omgeving die ook donateur willen worden, laten zij zich aanmelden.

Vul daartoe onderstaande aanmeldstrook in en stuur

Uiteraard hebben wij behoefte aan uw financiële ondersteuning. Weet u iemand die donateur wil worden? Gebruik onderstaande strook en stuur deze naar: Stichting De Hoeksteen, Postbus 980, 2003 RZ Haarlem of lever de strook bij een van de bestuursleden in. Faxen kan ook: 023-5345524, of per e-mail: info@stichtinghoeksteen.nl

Ik word donateur ad € 15,= € 25,= € 45,= of per jaar (omcirkel uw keuze).

Uiteraard is iedere gift welkom op Giro 5150205 t.n.v. Stichting De Hoeksteen te Haarlem.

Naam:

Adres:

Postcode: Plaats:

Telefoon: Fax

E-mailadres:

Handtekening:

Na aanmelding ontvangt u als donateur een acceptgiro van de stichting. Uw geldelijke bijdrage zal optimaal worden besteed aan noodzakelijke advertentie-, organisatie- en procedurekosten, die het werk van de Stichting met zich meebrengt. Een gerenommeerd accountantskantoor helpt ons bij de verantwoording daarover.

die naar de donateursadministratie.